715/05

Den 17. januar 2005 blev i sag nr. 63.589:

xxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tjenestemændenes
Forsikring
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har motorkøretøjsforsikring i Tjenestemændenes Forsikring, klager over selskabets afvisning af at yde totalskadeerstatning i forbindelse med et anmeldt tyveri af den forsikrede bil, som er en BMW 318i.

Klageren er endvidere utilfreds med, at selskabet har afvist at tilbagebetale forsikringspræmie, vægtafgift og renter på billånet fra anmeldelsestidspunktet samt erstatte en bilradio.

Selskabets advokat har i skrivelse af 30/3 2004 til nævnet redegjort for sagen således:

> "Klager anmeldte ved skadesanmeldelse af 3. marts 2002, at hans bil var blevet stjålet natten mellem den 23. og 24. februar 2002 fra Sjælør Boulevard i København, hvor klager var til fest og overnattede hos nogle venner. Bilen blev imidlertid genfundet den 5. marts 2002 i en lade under en ransagning på ejendommen S.L. Gade i S., hvor ejendommens ejer K.B.J. tillige blev anholdt.
>
> Som det fremgår af politirapporten af 6. marts 2002 fandtes der ved V. Politis undersøgelse, at bilens forsæder var fjernet, radiohylden var tom, fordørens indvendige beklædning var afmonteret, og bilens ekstra forlygter var fjernet fra kofangeren. Det

fremgik tillige, at der var fjernet dele fra motorrummet, og tændingslåsen var opbrudt ved slag, der sås ikke opbrudsmærker på bilens dørlåse, og vinduerne var intakte.

Ved ransagning af 'skrælle-værkstedet' i S., blev der fundet en række køretøjer og løsøregenstande. Ejeren af ejendommen, K.B.J., der i øvrigt efterfølgende er anholdt i en omfattende falskmønstersag, forklarede vedrørende BMWen, at denne var blevet bragt til stedet af en person ved navn 'Kenny', men at han ikke vidste, hvordan bilen i øvrigt var kommet til stedet. Under politiets efterfølgende afhøring af nævnte Kenny dateret 16. april 2002, benægtede denne ethvert kendskab til bilen.

Selskabet indledte, efter genfinding af bilen i marts 2002, yderligere undersøgelser, da det kunne konstateres, at en tidligere bil tilhørende forsikringstager/klager i januar 2001 var blevet stjålet og efterfølgende fundet udbrændt på den øde beliggende S. Lodseplads hvor adskillige afbrændinger af biler har fundet og finder sted. S. Losseplads er beliggende i kort afstand fra klagers søns, J.B.H.'s, daværende bopæl i T., jf. politiets efterforskningsrapport af 3. oktober 2002 og skadesanmeldelse af 23. juli 2001, hvoraf fremgår, at bilen tillige den 20. juli 2001 havde været involveret i et færdselsuheld med J.H. som fører.

Ved selskabets henvendelse til politiet i V., blev det oplyst, at bilens fastmonterede startspærresystem var intakt. Selskabet foranledigede herefter i begyndelsen af april 2002 en foreløbig taksering af bilen, mens den henstod ved politigården i V. Skaden blev den 5. april takseret til kr. 46.252,28, primært til retablering af bilens kabine.

I maj 2002 transporteredes bilen til serviceværksted M.S. i N., hvor skaderne ved yderligere taksering den 16. maj 2002 blev opgjort til kr. 67.509,80 (uden radioanlæg). Den 25. juni 2002 blev selskabet kontaktet af værkstedet, der oplyste, at da man efter næsten færdiggjort reparation forsøgte at starte motoren, kunne det konstateres, at denne var defekt, og at det ved afmontering af bundkarret kunne ses, at stemplet var knust.

Foranlediget heraf foretog selskabets konsulent, P.E.J., den 15. og 18. juli 2002 en nærmere undersøgelse af bilen sammen med industriskadekonsulent/taksator J.H.

Der henvises herved til selskabets rapport af 2. september 2002. I forbindelse med denne omfattende besigtigelse, blev motorens tændrør afmonteret, og det konstateredes herved, at tændrøret til cylinder nr. 1 var stærkt deformeret mens tændrøret til cylinder 4 var kraftigt tilsodet. Det kunne endvidere konstateres, at der var et knust stempel ved cylinder nr. 1. Ved efterfølgende afmontering af motorblokken, kunne det konstateres, at der lå spåner fra et knust stempel i cylinder 1 og ved cylinder 4, og der manglede to ventilhoveder i topstykket. Det ene ventilhoved lå i bundkarret, hvor der tillige sås usædvanligt meget slam. Resterne af olien i bundkarret blev sendt til analyse ved Dansk Shell, der viste tilstedeværelse af kølervæske og motorolie, samt metalpartikler i motoren og endelig et alt for højt vandindhold i olien. Skaderne var utvivlsomt af ældre dato.

Ved besigtigelsen konstateredes det, at ingen af dørens låsehåndtag bar præg af opbrud. Derimod var låsecylinderen røget ud af låsehuset, hvorved ratlåsen har kunnet udløses med f. eks. en skruetrækker eller lignende. Det har dog ikke været muligt at starte bilen uden at transponderen (monteret i bilens nøgle) har kunnet korrespondere med startspærre. Bilen har således alene kunnet startes ved brug af rette nøgle.

Efter de foretagne undersøgelser, meddelte selskabet ved brev af 8. august 2002 klager, at den konstaterede skade på motoren efter selskabets opfattelse var udtryk for en ren mekanisk skade, der skyldtes manglende vedligeholdelse af motoren, og at der ikke var dækning for en sådan mekanisk skade. Selskabet meddelte desuden klager, at allerede fordi bilen ikke kunne startes uden brug af rette nøgle i forbindelse med det hævdede tyveri, måtte selskabet jo gå ud fra, motorskaden ikke kunne have været sket i forbindelse med det anmeldte tyveri. Selskabet tilbød samtidig, at klager kunne afhente bilen på værkstedet i N. eller for egen regning lade bilen færdigreparere. Selskabet meddelte samtidig, at oplysningerne fra undersøgelserne var tilgået politiet.

Ved faktura af 26. august 2002 er reparationen opgjort til kr. 79.200,25 inkl. moms.

Under politiets efterfølgende afhøringer af klager den 12. september 2002 fremviste klager en faktura fra S. Autogaard, T., dateret den 21. juni 2001 til dokumentation for, at bilens motor var vedligeholdt. Som det fremgår, er fakturaen udstedt til 'Jesper', der da også boede i T,. Indehaveren af S. Autogaard, D.K., bekræftede ved politiets afhøring den 16. september 2002, at han havde udført service på bilen, men at han ikke siden havde set bilen eller talt med kunden 'Jesper'.

Ved afhøring af J.O. og J.P.J., I… Autoværksted, den 3. oktober 2002, bekræftede disse over for politiet, at 'Jesper' i februar 2002 - samme måned som det hævdede tyveri - havde anmodet om reparation af BMW'en pga. en motorskade. Værkstedet afviste - pga. skadens alvorlige karakter - at reparere bilen. Under en efterfølgende afhøring den 28. oktober 2002 benægtede J.H., at dette havde fundet sted.

Politiet genafhørte den 1. november 2002 J.O. og J.P.J., I… Autoværksted. Begge oplyste, at bilen i februar - efter aftale med J.H. - var blevet indbragt på værkstedet, hvor man ved opstart af motoren øjeblikkeligt kunne høre, 'at der var noget galt med en eller flere ventiler eller eventuelt en defekt plejlstang'. J.H. havde telefonisk oplyst, at han havde fået bilen repareret i København, og J.O. anbefalede, at J.H. reklamerede over denne reparation. Bilen blev skubbet uden for værkstedet, og de vidste ikke, hvordan den var kommet fra stedet, men ingen af dem mente, at bilen kunne/burde køre mange kilometer under hensyn til motorens tilstand. J.P.J. angav, at tidspunktet for dette forløb var ultimo februar/primo marts 2002.

Som også angivet i klagen, opgav anklagemyndigheden i V. i efteråret 2002 påtale mod klager for falsk anmeldelse og forsøg på bedrageri, hvilken påtaleopgivelse selskabet påklagede til statsadvokaten, hvorefter der blev rejst tiltale mod klager.

Ved Retten i V.'s dom af 7. maj 2003, blev klager imidlertid frifundet for forsøg på bedrageri. Retten lagde til grund, at der ikke var opbrudsmærker på bilen og at alt tydede på, at bilen var åbnet og startet med rette nøgle. Retten lagde herefter til grund, at bilen i begyndelsen af 2002 var blevet indbragt på J.O.'s værksted, men retten fandt ikke, at det med sikkerhed kunne angives, om det var før eller efter tyveritidspunktet (!), eller hvem der indleverede bilen. Retten fandt herefter ikke, at op-

lysningerne om motorens tilstand kunne tillægges afgørende betydning for så vidt angår spørgsmålet om forsøg på bedrageri over for selskabet.

Efter frifindelsen rettede klagers advokat ved brev af 25. juni 2003 henvendelse til selskabet, med opgørelse af den samlede skade i anledning af det hævdede tyveri til kr. 119.842,39, og hævdede, at bilen som følge heraf måtte anses for totalskadet, idet bilens handelsværdi var opgjort til kr. 150.000,00, hvilket beløbet klagers advokat krævede udbetalt. Herudover krævede advokaten udgifter til vægtafgift, renter på billån og udgifter til forsikring erstattet med kr. 35.153,17.

Ved brev af 30. juli 2003 fastholdt selskabets advokat afvisning. Ved afvisningsbrevet blev det påpeget, at skulle bilen være blevet stjålet som hævdet af klager, måtte enten hans eller hans søns, J.H., forklaringer til politiet og i retten være ukorrekt henset til forklaringerne fra værkstedsejer J.O. og hans medarbejder, J.P.J., til såvel politirapporten som i retten.

Særligt for så vidt angår det fremsatte erstatningskrav, anerkendte selskabet, at handelsværdien kunne opgøres til kr. 150.000,00, men da bilens reparationsgrænse i henhold til toldreglerne er 65%, udgjorde reparationsgrænsen kr. 97.500,00. Idet der ikke forelå - eller foreligger - dokumentation for indkøb af den hævdede monterede bilradio, og idet motorskaden intet havde med tyveriet at gøre, men derimod var en dækningsundtaget mekanisk skade, jf. forsikringsbetingelsernes pkt. 18.2, var reparationsgrænsen på 65% ikke overskredet, og der kunne derfor ikke være tale om udbetaling af totalskadeerstatningen.

Klager blev igen opfordret til at afhente bilen og selskabet forbeholdt sig ret til at fremsætte regreskrav for de afholdte omkostninger til reparation af bilen, kr. 79.200,00."

Klageren har i skrivelse af 29/4 2004 til nævnet anført:

"Det er ikke korrekt at startspærren var intakt ved fundet, det kom frem under retssagen, at den lå adskilt på gulvet i bilen.

Jeg kan ikke fremvise dokumentation for radioen og resten af anlægget, da jeg ikke har modtaget disse retur fra selskabet i forbindelse skadeanmeldelsen af 23. juli 2001. Her blev de brugt, for at selskabet kunne erstatte de dele, som var ødelagt under uheldet og den efterfølgende reparation. Dette er oplyst til selskabets taksator under en telefonsamtale tidligt i forløbet af denne sag.

Fakturaen fra S. Autogård er udstedt til 'Jesper', fordi det er et lille en mandsdrevet værksted, og han for nemhedens skyld spurgte om det gjorde noget. Dengang mente vi ikke, det betød noget. 'Jesper' kørte bilen derhen og hentede den, da vi andre i huset var på arbejde.

Vi har i øvrigt aldrig lagt skjul på at 'Jesper' fik lov at låne bilen, hvilke forældre låner ikke deres børn bilen, hvis de har brug for det engang imellem.

Med hensyn til skaderne på motoren er selv selskabets eksperter uenige om måden, den opstod på, den ene sagde i retten, han mente det var en pludselig opstået skade, mens den anden mente, det var en manglende vedligeholdelse, som var skyld i skaderne.

Bilen fra S. Losseplads var nyistandsat og malet da den blev stjålet, det er nogle sære måder selskabets advokat antyder vi sælger vore biler på.

Bopælen i S. ved T. var for øvrigt også vores på det tidspunkt.

Jeg mener bilen er totalskadet og at det er selskabet, der er skyld i det lange forløb af denne sag og ikke, som de påstår, politiets og mine egne forhold.

Jeg fastholder mine krav på fuld erstatning og alle udgifter i forbindelse med sagen.

Vedlagt billeder fra tidligere fremsendt CD."

Selskabets advokat har i skrivelse af 4/6 2004 til nævnet anført følgende:

"Med henvisning til ankenævnets brev af 18. maj 2004 kan jeg oplyse, at det fremsendte brev fra klager, inklusive billeder, har været forelagt min klients konsulent til kommentarer.

Denne bemærker for det første, at det ikke er korrekt, at startspærren lå 'adskilt på gulvet i bilen'. Jeg vedlægger kopi af anmeldelsesrapport af 16. april 2002, hvor det er angivet, at 'rester af tændingslåsen og startspærren lå på bilens gulv under førersædet'.

De rester, som er nævnt, kan kun være startspærrens læsespole, som normalt er monteret som en ring (normalt af plast) rundt om ratlåsen på bilen. Når en nøgle med den rette transponder anvendes, modtager læsespolen signal fra transponderen og sender signalet videre til motorstyringen. Såfremt signalet er korrekt, kan motoren startes. Selvom ratlåsen har været ødelagt, og læsespolen fjernet, har det således ikke været muligt at starte bilen uden at de rette nøgler har været til stede.

For så vidt angår dokumentation for radioen bemærkes det alene, at selskabet ikke har modtaget den hævdede dokumentation for musikanlægget.

Klagers forklaring om brugen af navnet 'Jesper' på fakturaen fra S. Auto vil ikke blive kommenteret nærmere. For god ordens skyld bemærkes det dog, at selskabet ikke har gjort urigtige oplysninger gældende for så vidt angår ejer-/brugerforhold.

For så vidt angår de af klager fremsendte billeder er det korrekt, at billederne formentlig viser den stand, hvori bilen var, da bilen blev afleveret fra værkstedet. Der henvises venligst til politirapporternes beskrivelse af bilens stand, da den blev genfundet i laden, jf. herved ovennævnte politirapport af 16. april 2002, hvoraf det fremgår, at bl.a. de forreste sæder og indmaden var fjernet. Som det fremgår af billederne, er disse dele genindsat i bilen i forbindelse med reparationen foretaget på selskabets vegne.

Det fastholdes, at bilen ikke er totalskadet, jf. herved taksatorrapporten, idet motorhavariet ikke kan anses for opstået i forbindelse med en forsikringsbegivenhed, og

det fastholdes, at forsikringstager ikke har godtgjort, at bilen er bortkommet i forbindelse med et forsikringsdækket tyveri."

Nævnet har fået forelagt de i sagen omhandlede fotos.

Nævnet udtaler:
Indledningsvis bemærkes, at det påhviler forsikringstageren at sandsynliggøre størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav.

Nævnet har gennemgået sagen og finder, at klageren ikke i tilstrækkeligt omfang har sandsynliggjort, at motoren er ødelagt ved et dækningsberettigende tyveri. Da bilen således ikke er totalskadet, kan nævnet derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at udbetale yderligere erstatning.

Klageren har endvidere ikke godtgjort at have krav på erstatning for en stjålen bilradio.

Der foreligger ikke grundlag for at anse selskabet for erstatningsansvarlig for så vidt angår forsikringspræmie m.v.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen